

Piřmanlık Denizinde Bir Taka

– MESUT ÇİFTCİ · 24 Ocak 2017

PİŐMANLIK DENİZİNDE BİR TAKA

Toprak gibi Őimdi gözlerin; sođuk ve ıslak,
Kabuslarında terk ettiklerin.

Bir kaç damla gözyařında affedilme umudu,
Kazandım mı sandın zamana aldanarak?Geçmiş zamanın keşkeleriyle harman,
Geniş zamanlardaki aylak rehavet
Ve Őimdinin karşı konulamaz cazibesi.
Kör mü etmişti gözlerini
Hiçbir zaman senin olmayacaklar bir bir?

Nerede kaldığını unutana,
Yardım edemez hiçbir insaf,
Yardım edemez Őüphesiz zaman.

Gittiğinde kalan sendin,
Biliyordun,
Yalan söyledin...
Götürdü yalanların tüm doğrularını,
Kayboldu tüm doğrulukların.

Őimdi piřmanlık denizinde bir taka,
Çoktan yitirmiş pusulasını,
Yitirmiş hiç olmayan insafını,
İnsaf dileniyor doğruluk güneşinden.
Yakamozlara kurban gidecek,
Gönlü hala sabah seherinde.

Çaresiz bir çocuk karşıdaydı,
Elinde yok ettiđin hayalleri,
Güneřini sen almadan önce,
Umutla beklerdi seherleri.
Sen almadan...
Önce....